

**ЗАКОН О ПОПИСУ ЛЈУДСТВА И ИМОВИНЕ,
1884.**

*** * ***

**ZAKON O POPISU LJUDSTVA I IMOVINE,
1884.**

Дело у нови инвентар бр.
1 Јануара 1942 год
Београд

МИНИСТАРСТВО

1789

ПРАВА

ЗАКОН

О ПОПИСУ ЉУДСТВА И ИМОВИНЕ

БЕОГРАД

КРАЉЕВСКО СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

1884

Uke. dr. 36265

МИ
МИЛАН ПРВИ

по милости божјој и вољи народној

КРАЉ СРБИЈЕ

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ
НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ
ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОМ

О ПОПИСУ ЉУДСТВА И ИМОВИНЕ.

Чл. 1.

Да би се знало колико у целој земљи има људства а колико имовине, извршиће се у најкраћем времену попис људства са занимањем и попис непокретног имања у опште.

Чл. 2.

Попис свега што је у претходном члану казано извршиће се у две засебне књиге и то:

а, у прву књигу уписиваће се старешине појединих домова са свима својим домаћима;

б, у другу књигу уписиваће се колико ко сам или са задругом има од непокретног имања.

Чл. 3.

У књигу пописа непокретне имовине уписа ће се уопште сва непокретност у целој земљи,

па било да је притежавају приватни, било држава, било општина или друга која правна установа или друштво.

У овој ће се књизи означити: колико има које парче хектара; међу којима комшијама постоји; имали држалац баштинску тапију и у коју класу долази по каквоћи земље.

Где су грађевине на земљи подигнуте уписиваће се и оне са назначењем: колико их је на броју, јесу ли и колико од тврдог или слабог материјала.

Члан 4.

Свака књига на по се мора бити у три равна екземплара, од којих ће један бити код пореске управе у министарству финансије, други код надзорне власти, а трећи код општине.

Члан 5.

При попису непокретне имовине изузимајући грађевине, чиниће се подела земаља у пет редова по својој каквоћи, и по томе:

а, у први ред долазе земљишта по варошима и варошицама и то: плацеви, без обзира на то, да ли на њима постоје зграде или не; даље, баште и баштованџинице;

б, у други ред ће доћи све оне земље на којима се са успехом може да сеје кукуруз, озимна жита и гаје виногради, било, да су ове земље засејане, или засађене или не;

в, у трећи ће ред доћи сва остала земљишта на којима се сеје или може да сеје кукуруз или јара жита.

У овај ред долазе она земљишта која постоје на висинама, странама, бреговима и подножјама планинским.

г, у четврти ће ред доћи сва она земљишта на којима се може да сеје само јара стрмнина па и од ових пшеница са несигурношћу;

д, у пети ред долазе сва остала земљишта која нису под шумом.

Члан 6.

Земље под шумом у опште стављаће се у овај ред у који долазе земљишта на коме су ове шуме одрасле и постоје.

Члан 7.

Попис по овоме закону вршиће нарочите комисије одређене за сваки срез и за окружну варош. Но за поједине срезове може се према потреби и више комисија одредити.

Свака поједина комисија састоји се из председника који је старешина те комисије и још шест чланова.

Председника и тројицу чланова поставља министар финансије, а у свакој општини овима се придружују три члана које општински суд са општинским одбором из средине своје општине избере.

Ако се општине састоје из више села, свако село изабраће по једног заменика, који ће кад комисија дође у дотично село у раду комисијском суделовати као члан, док се попис у томе селу не сврши. Но тада иступа из комисије један од чланова, кога су општински суд и одбор изабрали.

Од чланова комисије које бира општина треба најмање да су двојица писмени људи, ако таквих у општини има.

Члан 8.

Чланови комисије полажу пре него што се посао пописа отпочне пред свештеником оваку заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се јединим Богом и свим што ми је на овоме свету најмилије, да ћу поверени ми посао савесно и без пристрасности вршити и да ћу без призрења на личности давати оцене по моме сопственом уверењу.

Како будем право казао и заклео се тако ми Бог помогао,“

Ова ће се заклетва ставити написмено и кад је свештеник овери послаће се надзорној власти на чување.

Члан 9.

Кад се овако образује комисија онда ће отпочети свој рад у општинској судници, или ако ове нема удобне за тај посао, онда у другој згради која се као најудеснија за тај посао нађе.

Члан 10.

Комисија ће преписку водити са властима кад буде имала каквог посла; а потписиваће председник, или ако је овај спречен, онда онај члан комисије, који по реду поставлења за њим долази.

Деловодни записник неће комисија водити и по томе ни радња са властима не ће бити увођена ни у какву књигу, но ће само председник водити рачуна и прибелешку о ономе што је којој власти од стране комисије писато, како би се знало, да ли ће извршење и за које време следовати.

Члан 11.

Општинске и надзорне власти дужне су да се старају да комисија ни у колико не дангуби у своме послу, због чега ће дужни бити председници општинских судова или њихови заменици, да су са комисијом све донде, док се посао са једном општином не сврши.

Писма која би комисија ма којој власти отпраћала, дужни су општински служитељи да одмах носе првој надзорној власти, ако је ово упућено на њу или гди даље, а ако је упућено на коју општину, онда да носе председнику те општине.

Чл. 12.

Чланови комисије дужни су сами да воде књиге, а председник ће правити распоред и старати се да се посао брзо и тачно врши.

Члан 13.

Министар финансије има право да узме за председника и тројицу чланова поред других још и судске и просветне чиновнике и званичнике, учитеље и свештенике.

Он може у ову комисију узимати и поједине грађане и пензионаре, но ово може учинити тек онда, кад на то њихов пристанак добије.

Они, које министар без њиховог пристанка има право да узме у комисију, могу се од овога ослободити само у случају болести или ако су дежурни, што је случај код чиновника и званичника судске струке.

Члан 14.

Како председник тако и чланови комисије које одређује и поставља министар финансије, добијаће дневно накнаду онако како је наређено законом о основним школама за министрове изасланике који обилазе школе, рачунећи од дана када се из места сталног пребивања крену на овај посао, па до места на коме отпочињу рад, а тако и за повратак.

А за време рада на месту и за прелаз из општине у општину, даваће им се по десет динара дневно.

А како ови, тако и они које бира општина, кад раде овај посао у месту свог сталног пребивања, или месту своје општине, добијају дневно

по половину суме о којој је реч у претходном ставу овога члана.

Члановима и председнику плаћа ову накнаду државна каса.

Чл. 15.

Рачуне за исплату трошкова, одређених у чл. 14. овога закона оверавају председници комисија, а рачуне председника надзорне власти.

Такса за овај рад не плаћа се.

Чл. 16.

Исплату оних трошкова који се плаћају из државне касе вршиће све власти које са новцима рукују, па после тражити од министра финансије на попуну своје касе.

Члан 17.

Да би се посао по овоме закону брже извршио, овлашћује се министар финансије да може образовати до 150 комисија, које ће у једно време у целој земљи рад отпочети.

Исто тако овлашћује се министар финансије да може и нарочите изасланике имати, који ће контролисати рад појединих комисија.

Члан 18.

За измирење свију трошкова који ће се учинити за извршење овога закона ставља се министру финансије на расположење сума од 600.000 динара

Чл. 19.

Комисија састављена по овоме закону, радиће свој посао дневно и радним и празничним даном почевши од јутра од 7 па до 12 часова а после подне од 3 до 6 часова.

Чл. 20.

Чим комисија сврши посао са једном општином она ће спискове те општине оверити па по један примерак оставити у општинском суду узевши од тог на то реверс, а остала два предати надлежној власти.

Чл. 21

Комисија при свршетку посла у једној општини известиће ону општину у коју ће даље ићи и у том извешћу упућеном на општински суд наредиће у које време треба да су онамо одређени чланови за састав комисије, свештеник који ће заклетву од чланова узети и грађани са којима се има посао да свршава.

Председник општинског суда или његов заменик дужан је одмах да поступи по писму комисије и сва лица позове на место где ће посао отпочети тако, као комисија ни најмање у времену неби дангубила.

Избране чланове у општини општина ће са својим писмом упућивати.

Остале грађане упућиваће усмено казав им да сваки са собом понесе тапију коју има од свога имања.

Члан 22.

Пред комисију ће долазити сви пунолетни грађани а за малолетне и женскиње долазиће само старешине појединих домова, који су природни заступници свију оних који су у њиховој кући или задрузи; за државу јављаће се писмено она државна власт која имањем рукује; за цркве, општине или друге установе или друштва њихови заступници, за масе пупилне стараоци а за спречене или одсуствујуће пуномоћници.

Члан 23.

Сваки је становник Србије дужан да дође пред комисију и да јој праву истину саопшти било да се то тиче његове куће и имовине, било да је он чији заступник.

Члан 24.

Који би извештај део свог имања, које засебно постоји прикрио и комисији не показао, па то ни чланови комисије не би приметили него се после свршеног пописа за то сазна; а тако исто и ко би показао земљу а прикрио на њој постојећу грађевину, казниће се пет пута већом сумом но што је она коју би платио да се сам пријавио.

Члан 25.

Ако се при попису имовине деси случај да је извештај простор земље у спору, комисија ће свршити попис ове имовине код онога лица које

ту имовину држи, а случај укратко у примедби ставити ради знања.

Члан 26.

Кад комисија сврши свој посао по свима општинама, о томе извештава телеграфом министра финансије и тад се сматра за разрешену.

Члан 27.

Ако кмет или његов заменик буде ма у чему небрежљив и не врши посао онако како је од комисије упутство добио, председник ће комисије по кратком извиђају о том известити надзорну власт, и ова ће ако се посао какав има да сврши, одмах сама извршити, а неуредног кмета или заменика осудити на казну од 50 до 100 динара.

Ако осуђени не може ову казну да плати трећином свог имања, заменуће му се она затвором рачунећи за 5 динара један дан затвора.

Члан 28.

Који на позив кмета или његовог заменика не дође комисији нити пуномоћника пошље; исто тако ко дође комисији али неће да одговара на питања која му се предлажу, за њ ће чланови комисије које је општина изабрала дати тражену изјаву, пошто се постарају] да сазнају право стање његово.

И код ових случајева примениће се случај члана 24. овог закона, по коме се имаће узима као прикривено.

Чл. 29.

Надзорне власти у чијем се кругу врши посао по овоме закону стављаће комисији једног или више својих служитеља на услугу ради одржавања реда.

Ако се покаже потреба дужни ће бити и сами надзорни чиновници тамо присуствовати, кад их комисија буде цозвала.

Члан 30.

Форму пописних књига и правила за извршење овог закона прописаће министар финансије.

Чл. 31.

Закон овај почиње важити од дана кад га Краљ потпише.

Препоручујемо Нашем министру финансије, да овај закон обнародује и о извршењу његовом да се стара; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покорвају.

14 јуна 1884 год.,

у Нишу.

МИЛАН с. р.

(М. П.)

Видио и ставио државни печат,

Чувар државног печата,

Министар правде,

Дим. Маринковић с. р.

Министар финансије,

Ђор. Павловић. с. р.

Ише. др. 36265